

The Secret Place by Derek Prince – Kaikkivaltiaan salainen paikka

Lähde: <https://www.youtube.com/watch?v=R6iC1WgItU8>

Johdanto

Tämän maailman opetukset ovat petollisia. Turvallisuus ja luottamus löytyy menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa Jumalassa. Me voimme saada tuon luottamuksen, joka muuttaa täydellisesti elämämme. Meidän ei pitäisi olla tässä maailmassa vain toivon ihmisiä vaan luottamuksen ja voiton ihmisiä, koska me tiedämme, kenet me tunnemme ja kenen me olemme.

Jumala on viisautessaan antanut ihmiselle turvallisuuden, toivon ja voiton. Tämän siunauksen opettaa Derek Prince psalmin 91 ensimmäisten kymmenen jakeen avulla. Hän kommentoi niitä sen jälkeen.

Tämän viikon puheessani käsittelen eri näkökantoja turvallisuuteen tässä nykyisessä elämässämme. Turvallisuus ongelmien keskellä, taloudellinen turvallisuus, tunteiden turvallisuus jne. Me opimme, mitä eri tapoja Jumalalla on antaa meille tämän kaltaista turvallisuutta. Opimme myös ne ehdot, jotka meidän on täytettävä, jotta olisimme oikeutettuja hänen turvallisuuteensa jokaisella elämämme alueella. Tänään käsittelen turvallisuutta ongelmien keskellä: sodassa, nälänhädässä jne. Ja minun on heti alusta painotettava, että en puhu pelkästään teorian näkökulmasta vaan henkilökohtaisista kokemuksistani käsin juuri kuvatuissa tilanteissa. Opetuksen lopussa kerron lyhyesti omista kokemuksistani.

Eräs kirjoitusten kohta, joka lupaa täydellisen turvallisuuden mainituissa olosuhteissa: sodassa, nälänhädässä, kulkutaudeissa jne. löytyy psalmista 91. Sitä on kutsuttu Jumalan pommisuojuksi. Luen nyt 10 ensimmäistä jakeita psalmista 91 ja sitten kommentoin niitä. Kuunnelkaa tarkkaan kun luen nämä voimakkaat ja kauniit sanat.

1. Joka Korkeimman suojassa istuu se Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
2. se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".
3. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.
4. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.
5. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,
6. et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.
7. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.
8. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. -
9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

Antakaa minun kertoa muutama kommentti edelliseen. Meidän on huomattava, että on olemassa tietyt ehdot, jotta pääsemme osallisiksi täydellisestä turvallisuudesta, josta psalmisti tässä puhuu. Hän aloittaa: "Joka Korkeimman suojassa istuu..." King James -versiossa tuo sana shelter eli suoja suomeksi on käännetty secret place eli salainen paikka suomeksi. Ja minä uskon, että kyseessä on erinomainen käänнос, koska hepreankielinen juurisana, alkuperäinen sana, tarkoittaa salaisuutta. Joten minä käytän tuota lausetta "salainen paikka". Joka Korkeimman salaisessa paikassa istuu, hän Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy. Siinä puhutaan siis jatkuvasta läsnäolosta Jumalassa - kyse ei ole henkilöstä, joka juoksee salaiseen paikkaan kriisin kohdatessaan. Kyseessä on henkilö, joka asuu ja jonka pysyvä olotila on Kaikkivaltiaan salaisessa paikassa. Sana joka on käännetty rest eli lepo, käytetään toistuvasti, kun puhutaan yöpymisestä. Joten lause kuvailee pimeyden tunteja, jolloin meillä on täydellisen turvallisuuden paikka.

Toinen oleellinen ehto on asia, jota haluan painottaa, kun jakeessa kaksi psalmisti sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani,..." Tämä on tärkeää myös ja sisältää ehdon. Se tarkoittaa rohkeaa henkilökohtaista tunnustusta omasta uskosta Jumalaan ja suhteestamme Häneen. Ei riitä, että uskomme ainoastaan sydämässämme vaan meidän on sanottava asia suullamme. Toisessa kohdassa psalmisti sanoo, että annetaan Herran lunastamien sanoa se ääneen - niiden, jotka Herra on lunastanut omakseen viholliselta.

Lunastus on tehoton niin pitkään kunnes sanomme sen ääneen. Me teemme siitä tehokkaan omalla henkilökohtaisella tunnustuksella.

Tarkastellaan seuraavaksi erilaisia ongelmia, joita varten suojaus on luvattu. Minä vain luen ne ilman että kommentoin niitä suuremmalti: linnustajan paula, kuolettava rutto, yön kauhut, päivällä lentävä nuoli, pimeässä kulkeva rutto, päivän aikainen kulkutauti, jakeessa 7 kaikki se mikä lyö miehet nurin, tuhat kaatuu viereltäsi ja kymmenen tuhatta oikean käden puoleltasi, mutta sinuun se ei satu. Voin kertoa, että todistin juuri edellisen kaltaista ollessani Toisessa Maailmansodassa sotilaana autiomaassa varuskuntasairaalassa, kun vihollinen lähetti pommikoneensa ja pudotti ne meidän päälle. Räjähdykset tapahtuivat ympärilläni, mutta eivät kohdallani. Juuri tuona hetkenä nämä sanat tulivat mieleeni niin kirkkaana: tuhat kaatuu viereltäsi ja kymmenen tuhatta oikean käden puoleltasi, mutta sinuun ne eivät osu.

Olen puhunut tästä Kaikkivaltiaan salaisesta paikasta ja haluan mainita lyhyesti muutaman henkilökohtaisen kokemuksen. Tarinassa olen ensimmäisen vaimoni Lydian ja kahdeksanjäsenen adoptioperheen kanssa, joista kuusi oli juutalaista, yksi arabi ja yksi englantilainen. Minä asuin juutalaisessa osassa Jerusalemiä, kun Israelin valtio virallisesti muodostettiin vuodesta 1947 vuoteen 1948. Siellä oli nälänhätä, vesipula, epätoivoinen puute ruuasta koko juutalaisessa kansanjoukossa. Ja kuitenkin erinomaiseen tapaan Jumala antoi meille riittävästi vettä ja ruokaa. Ja lisäksi siellä oli jatkuva vaara. Kaduilla oli tarkka-ampujia. Eräs tyttöistämme käveli kadulla ja vieressä kulkeva henkilö ammuttiin tielle, mutta se ei koskenut tyttäremme. Kyse on vanhimmasta tyttärestämme Tikvasta. Kun sota sitten alkoi Jerusalemissa, talo jossa asuimme, oli vain 400 metrin päässä etulinjasta. Ja noin kuuden viikon ajan me asuimme pesuhuoneessa kellarikerroksen alla. Kun sitten tulimme ylös havaitsimme noin 150 ikkunaruuutua ammuttuna rikki talossamme. Eräänä päivänä kimmokeluoti tuli ikkunasta sisään ja hipaisi vaimoni jalkaa, mutta ei vahingoittanut häntä.

Joten kuten havaitsette, kun puhun Kaikkivaltiaan salaisesta paikasta, en tarjoa teille pelkästään teoriaa. Puhun jostain sellaisesta, mitä olen itse ollut todistamassa ja kokemassa. Ja haluan haastaa sinut todistamaan sen myös omassa kokemuksessasi varmistaaksesi, että itse tunnet tuon salaisen paikan.

Tarkastelemme jälleen suojaa, jonka Raamattu lupaa erityisongelmissa kuten sodassa, nälänhädässä jne. Erityisesti me keskitymme salaiseen paikkaan, jonka Kaikkivaltias lupaa psalmissa 91. Luen nuo kauniit sanat uudelleen, koska haluan niiden jäävän kiinni sydämiinne. Haluan niistä tulevan teidän ajattelunne osa. Psalmi 91 jakeet 1-10:

1. Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
2. se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".
3. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.
4. Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.
5. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,
6. et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.
7. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.
8. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. -
9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

Haluan esittää hyvin suoran ja käytännöllisen kysymyksen, joka herää luettuamme psalmin 91. Kuinka voimme löytää sijamme Kaikkivaltiaan salaisessa paikassa? Kuinka pääsemme sisälle tuohon salaiseen paikkaan? No, on hyvin selvää, että salainen paikka on piilossa. Sitä on etsittävä. Sitä ei mainosteta. Sen lähellä ei ole kylttiä, jossa lukee "tämä on salainen paikka". Koska jos salaisen paikan vieressä olisi kyltti, "tämä on salainen paikka", se ei olisi salainen paikka. Joten meillä on edessämme salaisuus, joka on löydettävä.

Jobin kirjassa on kauniita sanoja, jotka olen havainnut liittyvän salaisen paikan löytämiseen. Kappaleessa 28 sanotaan: "Mutta viisaus - mistä se löytyy, ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?" (Job 28:12) Ja kuten tiedämme, niin juuri viisaus on sitä, mikä tarjoaa meille tämän kokonaisen suojan. Joten minä luen muutaman jakeen Jobin kirjasta kappaleesta 28 nähdäksemme kuinka Jumala on piilottanut tämän salaisen paikan.

Job 28:7-8: "Polkua sinne ei tiedä kotka, eikä haukan silmä sitä havaitse. Sitä eivät astu ylväät eläimet, ei leijona sitä kulje." Näemme, että siellä ei ole yhtäkään eläintä - lintu tai peto ei tunne tietä salaiseen paikkaan. Sitten hieman edempänä Job 28:14: "Syvyys sanoo: 'Ei ole se minussa', ja meri sanoo: 'Ei se ole minunkaan tykönäni'." Joten syvyydet sanovat, ettei salainen paikka ole täällä. Niin sanoo myös meri. Sitten hieman edempänä Job 28:21-23: "Se on peitetty kaiken elävän silmiltä, salattu taivaan linnuiltakin. Manala ja kuolema sanovat: 'Korvamme ovat kuulleet siitä vain kerrottavan'. Jumala tietää tien sen luokse, hän yksin tuntee sen asuinpaikan."

Siinä meillä on kuvailtu Kaikkivaltiaan salainen paikka. Eläimet eivät sitä ole nähneet. Linnut eivät sitä voi nähdä. Se ei ole syvyyksissä. Se ei ole meressä. Mutta siinä on merkittävä lausunto tuhosta ja kuolemasta. Tuho ja kuolema sanovat, että he ovat kuulleet vain kerrottavan siitä. Toisin sanoen jos kerron asian eri tavalla. Kun pääsemme tuhon ja kuoleman lähelle, alkaa polttaa. Olet varmaan joskus pelannut sitä peliä, jossa henkilö tulee huoneeseen ja hänen täytyy arvata, missä piilotettu esine on. Jos henkilö on esineen lähellä, hänelle sanotaan, että alkaa polttaa. Kun henkilö menee kauemmas esineestä, hänelle sanotaan, että alkaa kylmetä. Tässä kohdassa meillä on kirjoituksissa vihje: tuho ja kuolema sanovat kuulleensa siitä huhuja. Kun pääset lähelle kuolemaa, sinä pääset lähelle tätä salaista paikkaa.

Ajattelen itse vanhoja linnoja, joissa olen vierailut omassa maassani Iso-Britanniassa ja Euroopassa. Monissa vanhoissa linnoissa oli salainen ovi tai käytävä, joka liittyi salaiseen sisäänkäyntiin. Ja monesti salainen ovi oli peitelty joko maalauksella tai seinävaatteella. Kun maalaus tai seinävaate otettiin sivuun, sen takaa paljastui jotain, mitä saatoit painaa, jolloin ovi aukeni ja löysit salaisen paikan. Siinä meillä on hyvä kuvaus Jumalan salaisesta paikasta. Se on peitelty piirroksella, jollain sellaisella, jota emme yhdistä siihen. Haluan nyt vastata kysymykseen, mikä on ovi salaiseen paikkaan. Ovi on Jeesuksen risti.

Ensinnäkin kun näemme ristin, me hätkähdamme sitä. Emme halua sitä emmekä pidä siitä. Mutta ristin takana on ovi salaiseen paikkaan. Jeesuksen risti on ovi salaiseen paikkaan, jota eläin ei näe eikä lintu sinne pääse eikä luonnossa oleva luotu tunne sitä. Se on hengellisessä maailmassa eikä luonnollisessa maailmassa.

Haluan nyt lukea teille Paavalin tekstiä kolossalaiskirjeestä kappaleesta kolme, missä puhutaan salaisessa paikassa olemisesta ja sen tunnistamisesta. Siinä sanotaan: "Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Havaitkaa avainsana: "...teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa."

Se ei ole seuraavassa maailmassa vaan se on totta tällä hetkellä. Ja olla kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa on salaisessa paikassa olemista. Paavali sanoo, että te kuolitte - se on risti. Salaisuus on se, että kun Jeesus kuoli, hän ei kuollut itsensä takia. Hän kuoli meidän puolesta, koska hän oli meidän edustajamme. Hän otti meidän syyllisyytemme. Hän otti kaikki meille kuuluvat tuomiot. Hän maksoi puolestamme rangaistuksemme. Ja hän kuoli meidän kuolemamme. Ja kun ymmärrämme tämän, ja uskon kautta vastaanotamme sen, mitä kirjoituksissa sanotaan, kun Jeesus kuoli, me kuolimme. Paavali sanoo, että minut on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa. Ja kuitenkin minä elän, en minä, vaan Kristus minussa elää. Ja Paavali sanoo tässä kolossalaiskirjeessä, että sinä kuolit. Sinä meni kuoleman läpi Jeesuksen kuoleman kautta ristillä uuteen maailmaan. Se maailma ei ole luonnollisessa maailmassa. Se on maailma jota aistein ei voi havaita. Se on maailma, jota luonnolliset luodut eivät voi nähdä.

Se on maailma Kristuksessa. Ja me olemme kätöksissä Kristuksen kanssa Jumalassa. Pysähdy hetkeksi ja ajattele kokonaisturvallisuutta, mitä tuo äsken sanottu edustaa. Sinulla on tavallaan kaksinkertainen turvallisuus. Ensinnäkin olet Kristuksessa. Ja sitten lisäksi olet Jumalassa. Eikä mikään koko universumissa voi koskettaa sinua, ellei se tule ensin Jumalan läpi ja sitten Kristuksen läpi. Elämämme ei ole tässä näkyvässä maailmassa. Me olemme täällä lihassa, mutta meillä on toisenkinlainen elämä. Eri elämä eri lähteestä. Kehomme on vain saviastia tälle toiselle elämälle. Paavali sanoo, että saviastia voi kokea monia vaikeuksia ja painostuksia. Ei ole takeita siitä, ettemme voisi kohdata niitä. Mutta saviastiassamme on toisenlainenkin elämä. Se on ikuinen elämä ja lahjomaton elämä ja tuhoutumaton elämä.

Ja meidät on niin täydellisesti tunnistettu Jeesuksen Kristuksen kanssa ja Jumalan kanssa, ettei mitään voi koskaan tapahtua meille. Ellei se ole Jumalan tahto ja Kristuksen tahto. Se on täydellinen turvallisuus. Se on turvallisuutta sodassa, nälänhädässä, kulkutaudeissa, maanjäristyksissä. Ei ole väliä sillä, mitä tulee vastaan, Kristuksessa me olemme Kaikkivaltiaan salaisessa paikassa ja suojassa kaikelta vahingolta ja vaaralta. Ja ovi sinne on risti.

Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. (kol. 3:12-13)

Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta. (1. tess. 1:9-10)

Tiedättehan itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha; vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa. Sillä meidän kehoituspuheemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua; vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme. (1. tess. 2:1-4)

ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa. Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. (1. tess. 2:12-13)

Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niinkuin vaellattekkin, siinä yhä enemmän varttuisitte. Tiedättehan, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet. Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta, että kukin teistä tietää ottaa oman vaimon pyhydessä ja kunniassa, ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne; ettei kukaan sorra veljeensä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet. Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen. (1. tess. 4:1-7)